

45de Møde.

Fredag den 12. December Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand J. P. Nielsen er modtaget en paa et Møde i Tinglev vedtagen Henvendelse angaaende Foretagelse af Skridt, der afhjælper den herskende Kreditmangel i Sønderjylland.

Henvendelsen vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved Medlem af Folketinget Fru Helga Larsen er modtaget et Andragende fra Dansk Kvindesamfund om Ændringer i § 7 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre og Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling.

Ved Folketingsmand J. P. Nielsen er fra Sogneraadformænd i Tønder Amt modtaget et Andragende om Bevarelse af Tønder Amt som særskilt Amt.

Begge disse Andragender vil blive henvist til Udvalget for Andragender.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

Forhandlingen genoptoges.

Holdgaard: Det Spørgsmaal, som det foreliggende Lovforslag omhandler, nemlig en Forsørgelse af de gamle Samfundsborgere, har jo altid her i Rigsdagen været omfattet med en overordentlig Interesse. Det ser man deraf, at hver Gang Spørgsmaalet sættes til Debat her, afføder det en Mængde Taler, enten det nu drejer sig om Brændselshjælp til de gamle, eller der fremsættes Forslag til en mere almindelig

Revision af Forsørgelseslovgivningen. Man har i den Tid, der er gaaet, drøftet de forskellige herhenhørende Spørgsmaal: hvor stort et Beløb det er nødvendigt og forsvarligt at yde de gamle Borgere i Samfundet, og hvorvidt man skal følge Forsikringsprincippet eller den vederlagsfri Forsørgelses Princip, Rets- eller Almisseprincippet, og man har drøftet, ved hvilken Alder det var forsvarligt at begynde at yde de gamle Borgere denne Understøttelse. Jeg skal nu ikke opholde mig ved alle disse Principspørgsmaal i særlig Grad, bl. a. fordi Partiernes Stilling for saa vidt er det høje Ting bekendt, som de drøftes saa tidt, men jeg maa dog gøre nogle mere almindelige Bemærkninger, særlig foranlediget af Partiførernes Bemærkninger i Gaar under Sagens Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen forsikrede, at den Tale, han holdt, var Udtryk for, at han ønskede en Realitetsbehandling af det foreliggende Lovforslag, og at det ikke var nogen Agitation. Jeg vil dertil sige, at jeg betragter det som en Selvfølgelighed, at det altid er Realitetsforhandlinger, vi fører her, og at en Bemærkning om, at det ikke er Agitationsforslag, vi behandler, burde være overflødig; det ærede Medlem ser jo dog ogsaa, at selv om han tilføjer en saadan Bemærkning, er den ikke en Gang i Stand til at overbevise alle Tingets Medlemmer om, at det er rigtigt, thi da det ærede Medlem Hr. Kragh talte, sagde han straks, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen havde holdt, var en Tale ud ad Vinduet. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa, hvorvidt den ene eller den anden Tale, som de to ærede Medlemmer holdt her i Gaar, var en Tale ud ad Vinduet, det maa de have Lov at afgøre med hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Kragh pointerede meget stærkt, at det afgørende for, at Forsørgelseslovgivningen — og særlig den Lov, det ærede Medlem som Minister havde faaet Held til at gennemføre — kunde virke tilfredsstillende, var, at der var Ro om Loven, at de gamle kunde faa Fred i Sindene, som det ærede Medlem udtrykte sig. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være godt, om vor Forsørgelseslovgivning altid kunde være af en saadan Beskaffenhed, at den virkede til at skabe Fred i Sindene ogsaa hos de gamle, som dette Lovforslag omhandler, men det kan nu neppe omdisputeres, at den Aldersrentelov, som vi har faaet vedtaget, paa enkelte Punkter er af en saadan Beskaffenhed, at den har været medvir-